

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 3. svibnja 2018.
(OR. en)

7160/18

**Međuinstitucijski predmet:
2017/0138 (CNS)**

**FISC 132
ECOFIN 238**

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet: DIREKTIVA VIJEĆA o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja u odnosu na prekogranične aranžmane o kojima se izvješćuje

DIREKTIVA VIJEĆA (EU) 2018/...

od ...

o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja u odnosu na prekogranične aranžmane o kojima se izvješćuje

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 113. i 115.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

¹ Mišljenje od 1. ožujka 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu).

² Mišljenje od 18. siječnja 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu).

budući da:

- (1) Kako bi se u obzir uzele nove inicijative u području porezne transparentnosti na razini Unije, Direktiva Vijeća 2011/16/EU¹ u zadnjih je nekoliko godina više puta izmijenjena. U tom kontekstu Direktivom Vijeća 2014/107/EU² uveden je zajednički standard izvješćivanja ("CRS") koji je razvila Organizacija za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD) za informacije o financijskim računima unutar Unije. CRS-om se predviđa automatska razmjena informacija o financijskim računima poreznih nerezidenata i uspostavlja okvir za tu razmjenu na svjetskoj razini. Direktiva 2011/16/EU izmijenjena je Direktivom Vijeća (EU) 2015/2376³, kojom se predviđa automatska razmjena informacija o prethodnim poreznim mišljenjima s prekograničnim učinkom, te Direktivom Vijeća (EU) 2016/881⁴, kojom se predviđa obvezna automatska razmjena informacija među poreznim tijelima u pogledu izvješćivanja po zemljama o multinacionalnim poduzećima.

¹ Direktiva Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (SL L 64, 11.3.2011., str. 1.).

² Direktiva Vijeća 2014/107/EU od 9. prosinca 2014. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 359, 16.12.2014., str. 1.).

³ Direktiva Vijeća (EU) 2015/2376 od 8. prosinca 2015. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 332, 18.12.2015., str. 1.).

⁴ Direktiva Vijeća (EU) 2016/881 od 25. svibnja 2016. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 146, 3.6.2016., str. 8.).

S obzirom na koristi koje porezna tijela mogu imati od informacija o sprječavanju pranja novca, Direktivom Vijeća (EU) 2016/2258¹ utvrđena je obveza država članica da poreznim tijelima omoguće pristup postupcima dubinske analize klijenata koje primjenjuju financijske institucije na temelju Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća². Iako je Direktiva 2011/16/EU nekoliko puta izmijenjena radi unaprjeđenja sredstava koja porezna tijela mogu upotrebljavati kako bi reagirala na agresivno porezno planiranje, i dalje je potrebno ojačati određene posebne aspekte transparentnosti postojećeg okvira oporezivanja.

¹ Direktiva Vijeća (EU) 2016/2258 od 6. prosinca 2016. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu pristupa poreznih tijela informacijama o sprečavanju pranja novca (SL L 342, 16.12.2016., str. 1).

² Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).

- (2) Države članice sve teže štite svoje nacionalne porezne osnovice od smanjenja jer su strukture poreznog planiranja postale vrlo složene te se njima često iskorištava povećana mobilnost kapitala i ljudi unutar unutarnjeg tržišta. Takve se strukture obično sastoje od aranžmana koji su razvijeni diljem različitih jurisdikcija s pomoću kojih se oporeziva dobit premješta u područja s povoljnijim poreznim režimima ili se smanjuje ukupna porezna obveza poreznog obveznika. Države članice zato često trpe znatna smanjenja poreznih prihoda, što ih sprječava da primjene porezne politike koje pogoduju rastu. Stoga je od ključne važnosti da porezna tijela država članica dobiju sveobuhvatne i relevantne informacije o potencijalno agresivnim poreznim aranžmanima. Takve bi informacije poreznim tijelima omogućile brzo reagiranje na štetne porezne prakse i uklanjanje praznina donošenjem zakonodavstva ili provedbom odgovarajućih procjena rizika i poreznih nadzora. Međutim, činjenica da porezna tijela ne reagiraju na aranžman koji je predmet izvješćivanja ne bi smjela podrazumijevati prihvaćanje valjanosti ili poreznog tretmana tog aranžmana.
- (3) S obzirom na to da većina aranžmana potencijalno agresivnog poreznog planiranja obuhvaća više jurisdikcija, objavljivanjem informacija o tim aranžmanima ostvarili bi se dodatni pozitivni rezultati ako bi se te informacije razmjenjivale i među državama članicama. Konkretno, automatska razmjena informacija među poreznim tijelima ključna je kako bi se tim tijelima pružile potrebne informacije koje bi im omogućile poduzimanje mjera u slučajevima u kojima su uočene agresivne porezne prakse.

- (4) Imajući u vidu mogući doprinos transparentnog okvira za razvoj poslovnih aktivnosti u suzbijanju izbjegavanja plaćanja poreza i utaje poreza na unutarnjem tržištu, upućen je poziv Komisiji da pokrene inicijative o obveznom objavljivanju informacija o potencijalnim aranžmanima agresivnog poreznog planiranja u skladu s mjerom 12. projekta OECD-a o sprječavanju smanjenja porezne osnovice i premještanja dobiti (BEPS). Europski parlament u tom je kontekstu pozvao na oštrije mjere protiv posrednika koji pružaju pomoć u aranžmanima koji mogu dovesti do izbjegavanja plaćanja poreza i utaje poreza. Ujedno je važno napomenuti da je Deklaracijom skupine G7 iz Barija od 13. svibnja 2017. o borbi protiv poreznog kriminaliteta i drugih nezakonitih financijskih tokova OECD bio pozvan da započne raspravu o mogućim načinima suprotstavljanja aranžmanima osmišljenim radi zaobilaženja izvješćivanja u okviru CRS-a ili u svrhu skrivanja stvarnih vlasnika iza netransparentnih struktura, pri čemu treba uzeti u obzir i predložak pravila o obveznom objavljivanju na temelju pristupa primijenjenog na aranžmane izbjegavanja iz izvješća o mjeri 12. BEPS-a.
- (5) Potrebno je podsjetiti da su određeni financijski posrednici i drugi pružatelji usluga poreznog savjetovanja izgleda aktivno pomagali svojim klijentima u prikrivanju novca u *offshore* strukturama. Nadalje, iako je CRS koji je uveden Direktivom Vijeća 2014/107/EU važan korak u uspostavi okvira porezne transparentnosti u Uniji, barem kad je riječ o informacijama o financijskim računima, sustav se može dodatno poboljšati.

- (6) Izvješćivanjem o potencijalnim prekograničnim aranžmanima agresivnog poreznog planiranja može se djelotvorno doprinijeti naporima u stvaranju okruţja pravednog oporezivanja na unutarnjem trţištu. Imajući to u vidu, korak u pravom smjeru bilo bi uvođenje obveze za posrednike o obavješćivanju poreznih tijela o određenim prekograničnim aranžmanima koji bi se mogli upotrijebiti za agresivno porezno planiranje. Kako bi se oblikovala cjelovitija politika bilo bi potrebno i da nakon izvješćivanja, kao sljedeći korak, porezna tijela razmjenjuju informacije s istovrsnim tijelima drugih država članica. Takvim aranžmanima ujedno bi se trebala unaprijediti djelotvornost CRS-a. Nadalje, bilo bi ključno Komisiji omogućiti pristup dostatnoj količini informacija kako bi mogla pratiti pravilno funkcioniranje ove Direktive. Takvim se pristupom Komisije informacijama države članice ne oslobađa obveze prijave državnih potpora Komisiji.
- (7) Potvrđuje se da bi izvješćivanjem o potencijalno prekograničnim aranžmanima agresivnog poreznog planiranja bilo više izgleda za postizanje predviđenog učinka odvrćanja ako bi se relevantne informacije poreznim tijelima dostavile u ranoj fazi, to jest prije nego što se takvi aranžmani stvarno provedu. Kako bi se olakšao rad uprava država članica, naknadne automatske razmjene informacija o takvim aranžmanima mogle bi se obavljati tromjesečno.

- (8) Kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta i spriječile praznine u predloženom okviru pravila, obvezu izvješćivanja trebalo bi propisati za sve aktere koji su obično uključeni u osmišljavanje, stavljanje na tržište, organiziranje ili upravljanje provedbom prekogranične transakcije o kojoj se izvješćuje ili niza takvih transakcija, kao i za one koji pružaju pomoć ili savjet. Trebalo bi imati na umu da u određenim slučajevima obvezu izvješćivanja ne bi bilo moguće primijeniti na posrednika zbog obveze čuvanja profesionalne tajne ili u slučaju da nema posrednika jer je, primjerice, porezni obveznik interno osmislio i proveo aranžman. Stoga bi bilo ključno da u takvim okolnostima porezna tijela ne propuste priliku za dobivanje informacija o aranžmanima koji se odnose na poreze i koji bi mogli biti povezani s agresivnim poreznim planiranjem. Stoga bi u takvim slučajevima bilo potrebno obvezu izvješćivanja prenijeti na poreznog obveznika koji ostvaruje korist od aranžmana.
- (9) Aranžmani agresivnog poreznog planiranja su se tijekom godina razvili i postali sve složeniji te se stalno mijenjaju i prilagođavaju obrambenim protumjerama poreznih tijela. Uzimajući to u obzir, bilo bi djelotvornije potencijalno agresivne aranžmane poreznog planiranja nastojati obuhvatiti s pomoću izrade popisa značajki i elemenata transakcije koji snažno ukazuju na izbjegavanje plaćanja poreza ili zlouporabu poreznih pravila, a ne definiranjem pojma agresivnog poreznog planiranja. Te se indikacije nazivaju „obilježja”.

- (10) Budući da bi glavni cilj ove Direktive vezano za izvješćivanje o potencijalnim aranžmanima agresivnog poreznog planiranja trebao biti osiguravanje pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta, ključno je ne propisivati na razini Unije u mjeri većoj od potrebne za ostvarivanje predviđenih ciljeva. Stoga bi bilo potrebno ograničiti sva zajednička pravila izvješćivanja na prekogranične situacije, osobito one koje uključuju više od jedne države članice ili na jednu državu članicu i treću zemlju. U takvim okolnostima može se zbog mogućeg učinka na funkcioniranje unutarnjeg tržišta opravdati potreba za donošenjem zajedničkog skupa pravila, umjesto da se to pitanje rješava na nacionalnoj razini. Država članica mogla bi donijeti dodatne nacionalne mjere izvješćivanja slične naravi, ali se nadležnim tijelima drugih država članica ne bi trebale automatski priopćavati informacije koje su dodatno prikupljene uz informacije o kojima se izvješćuje u skladu s ovom Direktivom. Te bi se informacije mogle razmjenjivati na zahtjev ili spontano u skladu s primjenjivim pravilima.

- (11) S obzirom na to da bi aranžmani o kojima se izvješćuje trebali imati prekograničnu dimenziju, bilo bi važno razmjenjivati relevantne informacije s poreznim tijelima drugih država članica kako bi se osigurala najveća moguća djelotvornost ove Direktive u odvratanju od praksi agresivnog poreznog planiranja. Mehanizam razmjene informacija u kontekstu prethodnih poreznih mišljenja s prekograničnim učinkom i prethodnih sporazuma o transfernim cijenama trebao bi se upotrebljavati i za utvrđivanje obvezne i automatske razmjene informacija o kojima se izvješćuje o potencijalno agresivnim prekograničnim aranžmanima poreznog planiranja među poreznim tijelima u Uniji.
- (12) Kako bi se olakšala automatska razmjena informacija i osnažila učinkovita uporaba resursa, razmjene informacija trebalo bi obavljati primjenom zajedničke komunikacijske mreže ("CCN") koju je razvila Unija. U tom kontekstu informacije bi se evidentirale u sigurnom središnjem direktoriju o administrativnoj suradnji u području oporezivanja. Države članice trebale bi primijeniti niz praktičnih aranžmana, uključujući mjere za standardiziranje upućivanja svih potrebnih informacija s pomoću izrade standardnog obrasca. To bi trebalo uključivati i utvrđivanje jezičnih zahtjeva za predviđenu razmjenu informacija te odgovarajuću nadogradnju CCN-a.

- (13) Radi smanjenja na najmanju moguću mjeru troškova i administrativnog opterećenja za porezne uprave i posrednike te radi osiguravanja djelotvornosti ove Direktive u odvratanju od praksi agresivnog poreznog planiranja, područje primjene automatske razmjene informacija o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje u Uniji trebalo bi uskladiti s međunarodnim kretanjima. Trebalo bi uvesti posebno obilježje za suprotstavljanje aranžmanima osmišljenim radi zaobilaženja obveza izvješćivanja koje uključuju automatsku razmjenu informacija. Za potrebe tog obilježja, sporazume o automatskoj razmjeni informacija o financijskim računima u okviru CRS-a trebalo bi smatrati istovjetnim obvezama izvješćivanja utvrđenima u članku 8. stavku 3.a Direktive 2014/107/EU i u njezinom Prilogu I. Pri provedbi dijelova ove Direktive koji se odnose na aranžmane izbjegavanja CRS-a i aranžmane koji uključuju pravne osobe ili pravne aranžmane ili druge slične strukture, države članice mogle bi se koristiti radom OECD-a za potrebe ilustracije ili tumačenja, posebice njegovim predloškom pravila o obveznom objavljivanju za suprotstavljanje aranžmanima izbjegavanja CRS-a i netransparentnim offshore strukturama, kao i pripadajućim komentarom, kako bi se osigurala dosljednost primjene u svim državama članicama, u mjeri u kojoj su ti tekstovi usklađeni s odredbama prava Unije.

- (14) Iako države članice i dalje imaju nadležnost u području izravnog oporezivanja, primjereno je upućivati na nultu ili gotovo nultu stopu poreza na dobit, isključivo u svrhu jasnog definiranja područja primjene obilježja koje obuhvaća aranžmane koji uključuju prekogranične transakcije, o kojima bi u skladu s Direktivom 2011/16/EU trebali izvješćivati posrednici ili, prema potrebi, porezni obveznici, i o kojima bi nadležna tijela trebala automatski razmjenjivati informacije. Osim toga, primjereno je podsjetiti da prekogranični aranžmani agresivnog poreznog planiranja, čija je osnovna ili jedna od osnovnih svrha ostvarivanje porezne pogodnosti kojom se poništava cilj ili svrha mjerodavnoga poreznog prava, podliježu općem pravilu o suzbijanju zlouporabe kako je utvrđen u članku 6. Direktive Vijeća (EU) 2016/1164¹.
- (15) Kako bi se povećali izgledi za djelotvornost ove Direktive države članice trebale bi utvrditi sankcije za povrede nacionalnih pravila kojima se provodi ova Direktiva. Takve bi sankcije trebale biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

¹ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL L 193, 19.7.2016., str. 1.).

- (16) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Direktive, osobito za automatsku razmjenu informacija među poreznim tijelima, provedbene ovlasti za donošenje standardnog obrasca s ograničenim brojem sastavnica, uključujući i jezična rješenja, trebalo bi dodijeliti Komisiji. Iz istog razloga Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje potrebnih praktičnih aranžmana za nadogradnju središnjeg direktorija o administrativnoj suradnji u području oporezivanja. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹.

¹ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (17) U skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća¹ provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka. Svaka obrada osobnih podataka koja se provodi na temelju ove Direktive mora biti u skladu s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća² te Uredbom (EZ) br. 45/2001.
- (18) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i načela posebno priznata Poveljom o temeljnim pravima Europske unije.

¹ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

² Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

- (19) S obzirom na to da cilj ove Direktive, to jest poboljšanje funkcioniranja unutarnjeg tržišta odvrćanjem od prekograničnih aranžmana agresivnog poreznog planiranja, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog toga što je usmjeren na mehanizme koji su razvijeni za moguće iskorištavanje tržišnih nedostataka nastalih međudjelovanjem različitih nacionalnih poreznih pravila on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja, osobito s obzirom na to da je ograničena na prekogranične aranžmane koji se odnosi na više od jedne države članice ili na jednu državu članicu i treću zemlju.
- (20) Direktivu 2011/16/EU trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2011/16/EU mijenja se kako slijedi:

1. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 9. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) za potrebe članka 8. stavka 1. te članaka 8.a, 8.aa i 8.ab sistemsko priopćavanje prethodno definiranih informacija drugoj državi članici, bez prethodnog zahtjeva, u prethodno utvrđenim pravilnim intervalima. Za potrebe članka 8. stavka 1. upućivanje na dostupne informacije odnosi se na informacije iz poreznih podataka države članice koja priopćuje informacije koje su raspoložive u skladu s postupcima za prikupljanje i obradu podataka u toj državi članici;”;

ii. u prvom podstavku točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) za potrebe svih odredaba ove Direktive osim članka 8. stavaka 1. i 3.a te članaka 8.a, 8.aa i 8.ab sistemsko priopćavanje prethodno definiranih informacija predviđeno u podtočkama (a) i (b) ove točke.”;

iii. u drugom podstavku prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„U kontekstu članka 8. stavaka 3.a i 7.a, članka 21. stavka 2., članka 25. stavaka 2. i 3. i Priloga IV. svaki pojam ispisan kurzivom ima značenje iz odgovarajuće definicije iz Priloga I.”;

(b) dodaju se sljedeće točke:

„18. ‚prekogranični aranžman‘ znači aranžman koji se odnosi na više od jedne države članice ili na jednu državu članicu i treću zemlju, pri čemu je ispunjen najmanje jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) sudionici u aranžmanu nisu svi rezidenti u porezne svrhe u istoj jurisdikciji;
- (b) jedan ili više sudionika u aranžmanu istodobno su rezidenti u porezne svrhe u više od jedne jurisdikcije;
- (c) jedan ili više sudionika u aranžmanu posluje u drugoj jurisdikciji preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj jurisdikciji, a taj je aranžman dio poslovanja ili cjelokupno poslovanje te stalne poslovne jedinice;

- (d) jedan ili više sudionika u aranžmanu obavlja djelatnost u drugoj jurisdikciji, a da pritom nije rezident u porezne svrhe u toj jurisdikciji niti je u njoj uspostavio stalnu poslovnu jedinicu;
- (e) takav aranžman može imati učinak na automatsku razmjenu informacija ili identifikaciju stvarnog vlasništva.

Za potrebe točaka od 18. do 25. ovog članka, članka 8.ab i Priloga IV. aranžmanom se ujedno smatra i niz aranžmana. Aranžman se može sastojati od više koraka ili dijelova.

- 19. „prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje” znači svaki prekogranični aranžman koji sadržava najmanje jedno od obilježja iz Priloga IV.
- 20. „obilježje” znači svojstvo ili značajka prekograničnog aranžmana kako su navedeni u Prilogu IV., koji ukazuju na potencijalni rizik od izbjegavanja plaćanja poreza.
- 21. „posrednik” znači svaka osoba koja osmišljava, stavlja na tržište ili organizira prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje ili takav aranžman stavlja na raspolaganje s ciljem njegove provedbe ili upravlja njegovom provedbom.

To ujedno znači svaka osoba koja, uzimajući u obzir relevantne činjenice i okolnosti i na temelju dostupnih informacija i relevantnog stručnog znanja i razumijevanja potrebnog za pružanje takvih usluga, zna ili bi se od nje u razumnoj mjeri moglo očekivati da zna da se obvezala na pružanje, izravno ili posredstvom drugih osoba, potpore, pomoći ili savjeta u pogledu osmišljavanja, stavljanja na tržište, organiziranja, stavljanja na raspolaganje s ciljem provedbe, ili upravljanja provedbom prekograničnog aranžmana o kojem se izvješćuje. Svaka osoba ima pravo dostaviti dokaze o tome da nije znala i da se od nje u razumnoj mjeri nije moglo očekivati da zna da je bila uključena u prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje. U tu svrhu, ta se osoba može pozvati na sve relevantne činjenice i okolnosti, kao i na dostupne informacije i svoje relevantno stručno znanje i razumijevanje.

Kako bi bila posrednik osoba mora ispunjavati najmanje jedan od sljedećih dodatnih uvjeta:

- (a) rezident je u porezne svrhe u državi članici;
- (b) u državi članici ima stalnu poslovnu jedinicu preko koje se pružaju usluge u vezi s aranžmanom;
- (c) osnovana je u državi članici ili je uređena zakonima države članice;

- (d) registrirana je pri strukovnom udruženju u području pravnih, poreznih ili savjetodavnih usluga u državi članici.
22. „relevantni porezni obveznik” znači svaka osoba kojoj se prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje stavlja na raspolaganje s ciljem njegove provedbe, ili koja je spremna provesti prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje, ili koja je provela prvi korak takvog aranžmana.
23. za potrebe članka 8.ab „povezano društvo” znači osoba koja je povezana s drugom osobom na najmanje jedan od sljedećih načina:
- (a) osoba sudjeluje u upravljanju druge osobe tako što može ostvarivati znatan utjecaj na tu drugu osobu;
 - (b) osoba sudjeluje u kontroli nad drugom osobom na temelju udjela glasačkih prava koji premašuje 25 %;
 - (c) osoba sudjeluje u kapitalu druge osobe na temelju prava vlasništva koje izravno ili neizravno premašuje 25 % kapitala;
 - (d) osoba ima pravo na najmanje 25 % dobiti druge osobe.

Ako, kako je navedeno u točkama od (a) do (d), u upravljanju, kontroli, kapitalu ili dobiti iste osobe sudjeluje više od jedne osobe, sve dotične osobe smatraju se povezanim društvima.

Ako iste osobe sudjeluju, kako je navedeno u točkama od (a) do (d), u upravljanju, kontroli, kapitalu ili dobiti više osoba, sve dotične osobe smatraju se povezanim društvima.

Za potrebe ove točke smatra se da osoba koja djeluje zajedno s drugom osobom u pogledu glasačkih prava u subjektu ili u pogledu vlasništva kapitala subjekta ima udio u svim glasačkim pravima tog subjekta koje ima druga osoba odnosno da ima udio u vlasništvu kapitala tog subjekta koji drži druga osoba.

Kad je riječ o posrednim udjelima, ispunjenje zahtjeva iz točke (c) utvrđuje se množenjem stopa udjela po sukcesivnim redovima. Smatra se da osoba koja posjeduje više od 50 % glasačkih prava posjeduje 100 % tih prava.

Pojedinac, njegov bračni drug i njegov neposredni predak ili potomak smatraju se jednom osobom.

24. „utrživi aranžman” znači prekogranični aranžman koji je osmišljen, stavljen na tržište, spreman za provedbu ili je stavljen na raspolaganje s ciljem njegove provedbe, a da pritom ne treba znatnu prilagodbu.
25. „posebno prilagođeni aranžman” znači svaki prekogranični aranžman koji nije utrživ aranžman.”.

2. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 8.ab

Područje primjene i uvjeti obvezne automatske razmjene informacija o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje

1. Svaka država članica poduzima mjere koje su potrebne kako bi se od posrednika zahtijevalo da informacije u vezi s prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje, koje su im poznate, u njihovu su posjedu ili se nalaze pod njihovom kontrolom, podnesu nadležnim tijelima u roku od trideset dana od:
 - (a) dana nakon što je prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje stavljen na raspolaganje s ciljem njegove provedbe; ili
 - (b) dana nakon što je prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje spreman za provedbu; ili

- (c) trenutka kada je napravljen prvi korak u provedbi prekograničnog aranžmana o kojem se izvješćuje,

ovisno o tome što nastupi ranije.

Neovisno o prvom podstavku, posrednici iz članka 3. točke 21. drugog stavka ujedno su obvezni podnijeti informacije u roku od trideset dana počevši od dana nakon što su, izravno ili posredstvom drugih osoba, pružili potporu, pomoć ili savjet.

2. U slučaju utrživih aranžmana, države članice poduzimaju mjere koje su potrebne kako bi se od posrednika zahtijevalo da svaka tri mjeseca sastavi periodično izvješće s ažuriranim informacijama o kojima se izvješćuje iz stavka 14. točaka (a), (d), (g) i (h), a koje su postale dostupne nakon podnošenja posljednjeg izvješća.
3. Ako je posrednik dužan nadležnim tijelima u više od jedne države članice podnijeti informacije o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje, takve informacije podnose se samo u državi članici koja je prva na popisu u nastavku:
 - (a) država članica u kojoj je posrednik rezident u porezne svrhe;

- (b) država članica u kojoj posrednik ima stalnu poslovnu jedinicu preko koje se pružaju usluge u vezi s aranžmanom;
 - (c) država članica u kojoj je posrednik osnovan ili je uređen njezinim zakonima;
 - (d) država članica u kojoj je posrednik registriran pri strukovnom udruženju u području pravnih, poreznih ili savjetodavnih usluga.
4. Ako u skladu sa stavkom 3. postoji više obveza izvješćivanja, posrednik se izuzima od obveze podnošenja informacija ako ima dokaz, u skladu s nacionalnim pravom, da su iste informacije podnesene u drugoj državi članici.
5. Svaka država članica može poduzeti mjere koje su potrebne kako bi posrednicima omogućilo izuzeće od obveze podnošenja informacija o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje, ako bi se obvezom izvješćivanja prekršila obveza čuvanja profesionalne tajne na temelju nacionalnog prava te države članice. U takvim okolnostima, svaka država članica poduzima mjere koje su potrebne kako bi se od posrednika zahtijevalo da bez odgode obavijeste sve druge posrednike ili, ako takvih posrednika nema, relevantnog poreznog obveznika o obvezama izvješćivanja kojima podliježu na temelju stavka 6.

Posrednici imaju pravo na izuzeće iz prvog podstavka samo u mjeri u kojoj posluju unutar ograničenja mjerodavnog nacionalnog zakonodavstva kojim se uređuje njihova djelatnost.

6. Ako nema posrednika ili ako je posrednik obavijestio relevantnog poreznog obveznika ili drugog posrednika o primjeni izuzeća iz stavka 5., svaka država članica poduzima mjere koje su potrebne kako bi drugi obaviješteni posrednik, ili, ako nema takvog posrednika, relevantni porezni obveznik snosio obvezu podnošenja informacija o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje.
7. Relevantni porezni obveznik koji ima obvezu izvješćivanja podnosi informacije u roku od trideset dana, počevši od dana nakon što je prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje stavljen tom relevantnom poreznom obvezniku na raspolaganje s ciljem njegove provedbe, ili nakon što je taj aranžman spreman za provedbu od strane relevantnog poreznog obveznika, ili trenutka kada je napravljen prvi korak u njegovoj provedbi u vezi s relevantnim poreznim obveznikom, ovisno o tome što nastupi ranije.

Ako je relevantni porezni obveznik obvezan nadležnim tijelima u više od jedne države članice podnijeti informacije o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje, takve informacije podnose se samo nadležnim tijelima države članice koja je prva na popisu u nastavku:

- (a) država članica u kojoj je relevantni porezni obveznik rezident u porezne svrhe;
 - (b) država članica u kojoj relevantni porezni obveznik ima stalnu poslovnu jedinicu koja ostvaruje koristi od aranžmana;
 - (c) država članica u kojoj relevantni porezni obveznik prima dohodak ili ostvaruje dobit, iako relevantni porezni obveznik nije rezident u porezne svrhe i nema stalnu poslovnu jedinicu u bilo kojoj državi članici;
 - (d) država članica u kojoj relevantni porezni obveznik obavlja djelatnost, iako relevantni porezni obveznik nije rezident u porezne svrhe i nema stalnu poslovnu jedinicu u bilo kojoj državi članici.
8. Ako na temelju stavka 7. postoji više obveza izvješćivanja, relevantni porezni obveznik izuzima se od obveze podnošenja informacija ako ima dokaz, u skladu s nacionalnim pravom, da su iste informacije podnesene u drugoj državi članici.

9. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kojima se zahtijeva da, ako postoji više od jednog posrednika, obvezu podnošenja informacija o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje imaju svi posrednici koji sudjeluju u istom prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje.

Posrednik se izuzima od obveze podnošenja informacija samo u mjeri u kojoj ima dokaz, u skladu s nacionalnim pravom, da je iste informacije iz stavka 14. već podnio drugi posrednik.

10. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kojima se zahtijeva da, ako obvezu izvješćivanja ima relevantni porezni obveznik i ako postoji više od jednoga relevantnog poreznog obveznika, relevantni porezni obveznik koji podnosi informacije u skladu sa stavkom 6. bude onaj koji je prvi na popisu u nastavku:

- (a) relevantni porezni obveznik koji je s posrednikom dogovorio prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje;
- (b) relevantni porezni obveznik koji upravlja provedbom aranžmana.

Svaki relevantni porezni obveznik izuzima se od obveze podnošenja informacija samo u mjeri u kojoj ima dokaz, u skladu s nacionalnim pravom, da je iste informacije iz stavka 14. već podnio drugi relevantni porezni obveznik.

11. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kojima se zahtijeva da svaki relevantni porezni obveznik poreznoj upravi podnosi informacije o svojoj upotrebi aranžmana u svakoj od godina u kojima ga je upotrebljavao.
12. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kojima se od posrednikâ i relevantnih poreznih obveznika zahtijeva da podnose informacije o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje čiji je prvi korak proveden u razdoblju između datuma stupanja na snagu ove Direktive i datuma njezina početka primjene. Posrednici i relevantni porezni obveznici, prema potrebi, podnose informacije o tim prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje do 31. kolovoza 2020.
13. Nadležno tijelo države članice u kojoj su podnesene informacije na temelju stavka od 1. do 12. ovog članka nadležnim tijelima svih drugih država članica priopćuje informacije iz stavka 14. ovog članka s pomoću automatske razmjene u skladu s praktičnim postupcima donesenima na temelju članka 21.

14. Informacije koje nadležno tijelo države članice priopćuje na temelju stavka 13. sadržavaju sljedeće, ovisno o slučaju:
- (a) identifikaciju posrednikâ i relevantnih poreznih obveznika, uključujući njihovo ime, datum i mjesto rođenja (u slučaju pojedinca), rezidentnost u porezne svrhe i porezni identifikacijski broj te, prema potrebi, osobe koje su povezana društva relevantnog poreznog obveznika;
 - (b) pojedinosti o obilježjima utvrđenim u Prilogu IV. zbog kojih nastaje obveza izvješćivanja o prekograničnom aranžmanu;
 - (c) sažetak sadržaja prekograničnog aranžmana o kojem se izvješćuje, uključujući upućivanje na ime pod kojim je općenito poznat, ako postoji, i opis relevantnih poslovnih aktivnosti ili aranžmana u apstraktnom smislu u kojem se ne otkrivaju poslovne, industrijske ili profesionalne tajne ni poslovni proces, ni informacije čije bi otkrivanje bilo u suprotnosti s javnim poretkom;
 - (d) datum na koji je poduzet ili na koji će biti poduzet prvi korak u provedbi prekograničnog aranžmana o kojem se izvješćuje;

- (e) pojedinosti o nacionalnim odredbama koje čine temelj prekograničnog aranžmana o kojem se izvješćuje;
 - (f) vrijednost prekograničnog aranžmana o kojem se izvješćuje;
 - (g) navođenje države članice relevantnog poreznog obveznika ili više njih i svih drugih država članica kojih bi se prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje mogao ticati;
 - (h) navođenje svih drugih osoba u državi članici na koje bi prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje mogao utjecati, uz navođenje država članica s kojima je ta osoba povezana.
15. Činjenica da porezna uprava na reagira na prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje ne podrazumijeva prihvaćanje valjanosti ili poreznog tretmana tog aranžmana.
16. Kako bi olakšala razmjenu informacija iz stavka 13. ovog članka, Komisija donosi praktične postupke potrebne za provedbu ovog članka, uključujući mjere za standardizaciju priopćavanja informacija iz stavka 14. ovog članka, u okviru postupka za utvrđivanje standardnog obrasca iz članka 20. stavka 5.
17. Komisija nema pristup informacijama iz stavka 14. točaka (a), (c) i (h).

18. Automatska razmjena informacija provodi se u roku od jednog mjeseca od završetka tromjesečja u kojem su te informacije bile podnesene. Prve informacije priopćavanju se do 31. listopada 2020.”.

3. U članku 20. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Komisija donosi standardne obrasce, uključujući jezična rješenja, u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2., u sljedećim slučajevima:

- (a) za automatsku razmjenu informacija o prethodnim poreznim mišljenjima s prekograničnim učinkom i prethodnim sporazumima o transfernim cijenama na temelju članka 8.a prije 1. siječnja 2017.;
- (b) za automatsku razmjenu informacija o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje na temelju članka 8.ab prije 30. lipnja 2019.

Ti standardni obrasci ne premašuju sastavnice za razmjenu informacija navedenih u članku 8.a stavku 6. i članku 8.ab stavku 14. ni druga srodna područja koja su povezana s tim sastavnicama koje su potrebne za ostvarivanje ciljeva iz članaka 8.a odnosno 8.ab.

Jezičnim rješenjima iz prvog podstavka ne smije se onemogućiti države članice da informacije iz članaka 8.a i 8.ab priopćuju na bilo kojem od službenih jezika Unije. Međutim, tim se jezičnim rješenjima može predvidjeti da se ključni elementi takvih informacija šalju i na nekom drugom službenom jeziku Unije.”.

4. U članku 21. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Komisija do 31. prosinca 2017. izrađuje siguran središnji direktorij za države članice o administrativnoj suradnji u području oporezivanja u kojem se informacije koje se priopćuju u okviru članka 8.a stavaka 1. i 2. evidentiraju radi ispunjenja zahtjeva za automatsku razmjenu iz tih stavaka te pruža tehničku i logističku potporu za njega.

Komisija do 31. prosinca 2019. izrađuje siguran središnji direktorij za države članice o administrativnoj suradnji u području oporezivanja u kojem se informacije koje se priopćuju u okviru članka 8.ab stavaka 13., 14. i 16. evidentiraju radi ispunjenja zahtjeva za automatsku razmjenu iz tih stavaka te pruža tehničku i logističku potporu za njega.

Nadležna tijela svih država članica imaju pristup informacijama koje se evidentiraju u tom direktoriju. Komisija također ima pristup informacijama evidentiranim u tom direktoriju, no u okviru ograničenja utvrđenih u članku 8.a stavku 8. i članku 8.aab stavku 17. Komisija donosi potrebne praktične postupke u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.

U razdoblju prije nego što taj sigurni središnji direktorij postane operativan automatska razmjena iz članka 8.a stavaka 1. i 2. te članka 8.ab stavaka 13., 14. i 16. provodi se u skladu sa stavkom 1. ovog članka i primjenjivim praktičnim postupcima.”.

5. U članku 23. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice priopćuju Komisiji godišnju ocjenu djelotvornosti automatske razmjene informacija iz članaka 8., 8.a, 8.aa i 8.ab, kao i postignute praktične rezultate. Komisija provedbenim aktima donosi oblik i uvjete priopćavanja za tu godišnju ocjenu. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.”.

6. Članak 25.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 25.a
Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju u slučaju kršenja nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive koje se odnose na članke 8.aa i 8.ab i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.”.

7. Članak 27. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 27.

Izvješćivanje

1. Svakih pet godina nakon 1. siječnja 2013. Komisija podnosi izvješće o primjeni ove Direktive Europskom parlamentu i Vijeću.
2. Svake dvije godine nakon 1. srpnja 2020. države članice i Komisija ocjenjuju relevantnost Priloga IV. i Komisija podnosi izvješće Vijeću. Uz izvješće se prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.”.

8. Dodaje se Prilog IV., čiji je tekst utvrđen u Prilogu ovoj Direktivi.

Članak 2.

1. Države članice do 31. prosinca 2019. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od 1. srpnja 2020.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće

Predsjednik

PRILOG

„PRILOG IV.

OBILJEŽJA

Dio I. Ispitivanje osnovne koristi

Opća obilježja u okviru kategorije A i posebna obilježja u okviru kategorije B i kategorije C stavka 1. točke (b) podtočke i. i stavka 1. točaka (c) i (d) mogu se uzeti u obzir samo ako zadovoljavaju „ispitivanje osnovne koristi”.

To se ispitivanje smatra zadovoljenim ako se može utvrditi da je ostvarivanje porezne pogodnosti osnovna korist ili jedna od osnovnih koristi za koje, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, osoba može razumno očekivati da će proizići iz aranžmana.

U kontekstu obilježja u okviru kategorije C stavka 1., prisutnost uvjeta utvrđenih u kategoriji C stavku 1. točki (b) podtočki i. i stavku 1. točki (c) ili (d) ne može samo po sebi biti razlog za zaključivanje da aranžman zadovoljava ispitivanje osnovne koristi.

Dio II. Kategorije obilježja

A. Opća obilježja povezana s ispitivanjem osnovne koristi

1. Aranžman u kojem se relevantni porezni obveznik ili sudionik u aranžmanu obvezuje ispuniti uvjet povjerljivosti kojim se od njega može zahtijevati da drugim posrednicima ili poreznim tijelima ne otkriva način na koji bi se tim aranžmanom mogla osigurati porezna pogodnost.
2. Aranžman u kojem posrednik ima pravo na naknadu (ili udio, naknadu za trošak financiranja ili druge naknade) za aranžman i ta je naknada određena uzimajući u obzir:
 - (a) iznos porezne pogodnosti koja je proizišla iz aranžmana; ili
 - (b) pitanje je li ta porezna pogodnost zaista proizišla iz aranžmana. To bi uključivalo obvezu posrednika da djelomično ili u cijelosti izvrši povrat naknada ako se namjeravana porezna pogodnost proizišla iz aranžmana ne ostvari djelomično ili u cijelosti.
3. Aranžman koji obuhvaća bitno standardiziranu dokumentaciju i/ili strukturu te je dostupan više nego jednom relevantnom poreznom obvezniku bez potrebe za bitnim prilagodbama radi provedbe.

B. Posebna obilježja povezana s ispitivanjem osnovne koristi

1. Aranžman na temelju kojega sudionik u aranžmanu poduzima umjetne korake koji obuhvaćaju stjecanje poduzeća koje posluje s gubitkom, prekid glavne djelatnosti tog poduzeća i upotrebu njegovih gubitaka radi smanjenja svoje porezne obveze, među ostalim prijenosom tih gubitaka u drugu jurisdikciju ili ubrzanom primjenom tih gubitaka.
2. Aranžman koji ima učinak pretvaranja prihoda u kapital, darove ili druge kategorije prihoda koje se oporezuju nižom poreznom stopom ili su oslobođene od poreza.
3. Aranžman koji uključuje kružne transakcije koje za posljedicu imaju fiktivno trgovanje financijskim sredstvima (*round-tripping*), i to uključivanjem posrednih subjekata bez druge primarne komercijalne funkcije ili transakcija koje se međusobno prebijaju ili poništavaju ili koje imaju slične značajke.

C. Posebna obilježja povezana s prekograničnim transakcijama

1. Aranžman koji uključuje prekogranična plaćanja između dvaju ili više povezanih društava koja se mogu odbiti od poreza, pri čemu je ispunjen barem jedan od sljedećih uvjeta:
 - (a) primatelj nije rezident u porezne svrhe ni u jednoj poreznoj jurisdikciji;

- (b) iako je primatelj rezident u porezne svrhe u određenoj jurisdikciji, ta jurisdikcija:
 - i. ne propisuje obvezu plaćanja poreza na dobit ili propisuje plaćanje nulte ili gotovo nulte stope poreza na dobit; ili
 - ii. uvrštena je na popis jurisdikcija trećih zemalja koje su države članice zajedno ili u okviru OECD-a ocijenile kao nekooperativne;
 - (c) plaćanje je u cijelosti izuzeto od poreza u jurisdikciji u kojoj je primatelj rezident u porezne svrhe;
 - (d) plaćanje podliježe povlaštenom poreznom režimu u jurisdikciji u kojoj je primatelj rezident u porezne svrhe.
2. Odbici za istu amortizaciju imovine potražuju se u više od jedne jurisdikcije.
 3. Oslobođenje od dvostrukog oporezivanja u pogledu iste stavke prihoda ili kapitala potražuje se u više od jedne jurisdikcije.
 4. Postoji aranžman koji obuhvaća prijenose imovine i u kojem postoji materijalna razlika u iznosu koji se smatra plativim u zamjenu za imovinu u uključenim jurisdikcijama.

- D. Posebna obilježja u vezi s automatskom razmjenom informacija i stvarnim vlasništvom
1. Aranžman kojim se može dovesti u pitanje obveza izvješćivanja u skladu s propisima kojima se provodi zakonodavstvo Unije ili bilo kojim jednakovrijednim sporazumima o automatskoj razmjeni informacija o financijskim računima, uključujući sporazume s trećim zemljama, ili kojim se iskorištava nepostojanje takvog zakonodavstva ili sporazumâ. Takvi aranžmani uključuju barem sljedeće:
 - (a) upotrebu računa, proizvoda ili ulaganja koje nije, ili se za njega tvrdi da nije, financijski račun, ali ima značajke koje su u bitnoj mjeri slične značajkama financijskog računa;
 - (b) prijenos financijskih računa ili imovine ili upotrebu jurisdikcija koje ne obvezuje automatska razmjena informacija o financijskim računima s državom rezidentnosti relevantnog poreznog obveznika;
 - (c) ponovnu klasifikaciju prihoda i kapitala u proizvode ili plaćanja koji ne podliježu automatskoj razmjeni informacija o financijskim računima;
 - (d) prijenos ili konverziju financijske institucije ili financijskog računa ili njihove imovine u financijsku instituciju ili financijski račun ili imovinu koji ne podliježu izvješćivanju u skladu s automatskom razmjenom informacija o financijskim računima;

- (e) upotrebu pravnih subjekata, aranžmana ili struktura kojima se uklanja ili se za njih tvrdi da uklanjaju izvješćivanje jednog ili više imatelja računa ili osoba koje imaju kontrolu u skladu s automatskom razmjenom informacija o financijskim računima;
 - (f) aranžmani kojima se dovode u pitanje postupci dubinske analize ili iskorištavaju slabosti postupaka dubinske analize kojima se financijske institucije služe radi ispunjavanja svojih obveza izvješćivanja informacija o financijskim računima, uključujući upotrebu jurisdikcija s neprimjerenim ili slabim sustavima provedbe zakonodavstva o sprečavanju pranja novca ili sa slabim zahtjevima u pogledu transparentnosti za pravne osobe ili pravne aranžmane.
2. Aranžman koji uključuje netransparentan lanac pravnog ili stvarnog vlasništva uz upotrebu osoba, pravnih aranžmana ili struktura:
- (a) koje ne obavljaju znatnu gospodarsku djelatnost s pomoću odgovarajućeg osoblja, opreme, imovine i zgrada; i
 - (b) koje su osnovane ili pod kontrolom ili se njima upravlja ili imaju rezidentnost ili poslovni nastan u bilo kojoj jurisdikciji koja nije jurisdikcija rezidentnosti jednog ili više stvarnih vlasnika imovine koju drže takve osobe, pravni aranžmani ili strukture; i
 - (c) pri čemu se ne može identificirati stvarne vlasnike takvih osoba, pravnih aranžmana ili struktura, kako su definirani u Direktivi (EU) 2015/849.

E. Posebna obilježja povezana s transfernim cijenama

1. Aranžman koji uključuje upotrebu jednostranih pravila sigurne luke.
2. Aranžman koji uključuje prijenos nematerijalne imovine čiju je vrijednost teško utvrditi. Pojam nematerijalne imovine čiju je vrijednost teško utvrditi obuhvaća nematerijalnu imovinu ili prava u okviru nematerijalne imovine za koju, u trenutku njihova prijenosa između povezanih društava:
 - (a) ne postoje pouzdane usporedive vrijednosti; i
 - (b) u vrijeme pokretanja transakcije, predviđanja budućih novčanih tokova ili prihoda za koje se očekuje da će proizići iz prenesene nematerijalne imovine ili pretpostavke koje se primjenjuju pri utvrđivanju vrijednosti nematerijalne imovine vrlo su nepouzdana, zbog čega je teško predvidjeti razinu konačnog uspjeha nematerijalne imovine u trenutku prijenosa.
3. Aranžman koji uključuje prekogranični prijenos funkcija i/ili rizika i/ili imovine unutar grupe ako predviđena godišnja dobit prije kamata i poreza (EBIT) tijekom trogodišnjeg razdoblja nakon prijenosa, prenositelja ili prenositeljâ, iznosi manje od 50 % predviđenoga godišnjeg EBIT-a tog prenositelja ili tih prenositeljâ u slučaju da prijenos nije izvršen.
